

רחל מרחלת על כל העולם

דם תימיני

חם

יהלום של רומן

סיפור אחד הרומנים השמורים ביותר בניו יורק הגיע אלי רק השבוע, והרי הוא מייך לפניכם.

גיבורתו היא היהלומנית הישראלית המצליחה **ניצה לרר**, בתו של הקבלן המיליונר **יהושע לרר**, בעל המפעל למיבנים טרומיים ואחותו של הקבלן **ינה וחצי**.

הרומן הסמוי הזה של ניצה נמשך כבר מאז גירושיה, שאירעו לפני תשע שנים. אז היא הכירה בן לאחת המישפחות העשירי רות ביותר בארצות-הברית, **סטיב סינגר**, בעל חברת-היהלור-מים טינגר שהיא מן הגדולות בעולם. סטיב, שהוא גבר מקסים בדיוק כפי שהוא עשיר, אהב את ניצה ושמר עליה מכל מישר. הוא לקח אותה לטיולים מסביב לעולם פעמיים בשנה, וקנה לה מתנות בלייט-סוף, עד שכולם דיברו על זה שאו-טוטו עובד סטיב, הנשוי, את אשתו האמריקאית, ומתחתן עם ניצה היפה. והנה, משהו קרה, וניצה נראית שוב באירועים הנוצצים של החברה הגבוהה בניו יורק, אך בכל פעם עם גבר אחר, ואין זכר לסטיב.

ניצה עצמה אינה מוכנה להרחיב את הדיבור על הנושא, אבל מי שמכיר את השניים בטוח שגם הפעם זהו משבר חולף. כי בכל פעם בעבר, כשניצה עזבה את סטיב שלה וברחה ממנו, ואפילו עד הונג-קונג, הוא נסע אחריה מיד, מצא אותה והחזיר אותה הביתה כשהיא מפויסת ומאשרת. אלא שהפעם נמשך הפירוד זמן רב מן הרגיל, מה שנותן לניצה שהות להת-בסס כאשת-עסקים לציודו של המיליונר הישראלי **דייוויד לוי**.

היא משמשת ידימינו בכל, ומנהלת את עסקיו שלו מחוץ לחוף. היא צמודה אליו בכל פגישותיו העסקיות, מתוודעת בני-מוס אל כל העשירים שהוא מנסה לשדך לה, אבל בינתיים — שום דבר לא נראה רציני. אם משהו מהם יהיה ברמה של סטיב, לא אהס להתחתן, היא אומרת, "ואם סטיב לא יכול לעזוב את הבית, אז שלום על ישראל."

מי שמרוצה מהעניין היה דווקא התלשיטן הישראלי **דויד רוזנווסר**, שקיווה שניצה תיפול לידיו כפרי בשל. אלא שכיום,

תמיד ידעתי שגברים אף פעם לא אומרים "לא" לתימניה, וכששאלתי למה ומדוע, ומה כליכך מיוחד אצל השחרחרות האלה, היו עונים לי: "את לא תביני, זה משהו כזה אצלן בדם. אם היית גבר, היית מבינה."

אז כיוון שאינני גבר, ואינני מבינה, קשה לי לתפוס גם מדוע אתם, הגברים שאוהבים תיקניות, מניחים לאחת כזאת להסתובב חופשית בשטח, מבלי לתפוס בשתי ידיים. כוונתי, כמובן, ליהודית **לרר**, הדוגמנית הצעירה שכבר רכשה לה שם, והיא גם שמועמדת לתואר מלכת היופי, וגם הוץ מזה לא חסר לה שום דבר.

לבחורה אומנם היה חבר באנגליה, אבל הוא עבר לה. כי הסכה יהודית וחסכה, נסעה ללונדון אל אהבתה, שחיכתה לה שם במגזר-האוויר הסגרירי, ולא עברו עשרה ימים קצרצרים, והיא נוכחה לדעת שדם

יהודית נגר איפה הכיטי? ?

תימני חם לא מסתדר טוב עם הדם האנגלי הצונן, וכך קמה הקטנה, עזבה את לונדון לטובת מזג-אוויר צונן עוד יותר. היא קפצה עם חברה טובה לעשות קצת סקי בצרפת, במקום ששמו רושוויל.

ובכן שהצלחה האירה לה פנים, אבל גם שם, הכימיה לא עבדה. בימים אלה חזרה שוב ארצה, עם כיסים ריקים ועם אכזבה כבדה בלב.

אבל אם נכון מה שאמרו לי, זה לא יארך. צפויות התפתחויות, אולי אפילו הפתעות.

מאורי -

עד אורי

היה היתה בחורה בשם **רחל בן זיקרי**, בת ראשון-לציון, שחרחרת-עגל-גלה שכל חייה הסתובבו במעגל סביב מישחק הכדורגל וטוכביו הבעטים לשער. לבסוף עזר לה המזל, ובין מישחק למישחק פגשה באלה-הכדורגל המוכתר **אורי מלר** **מיליאן**, הכוכב של בית-הירושלים, שיש אומרים עליו שאחרי **טדי קולק**, ראש העיר, הוא-הוא אורחה המוכר והחביב ביותר.

ובכן רחל, שלא-מכבר מלאו לה 21 אביבים, היתה ידועה לכל חברתו הצמודה של אורי, ואפילו שמועות על חתונה קרובה החלו מרחפות בחללה של עיר הקודש.

אנשים יפים

את שדרנית-הטלוויזיה **שרי רן** כולם מכירים. פניה גיבטים מן המסך הקטן לעיתים מזומנות. **שרי**, כידוע, נשואה באושר ל**רן בירון**, שגם הוא עובד הר טלוויזיה והם חיים ומתגוררים בירושלים. אבל הסיפור הוא שאין להם ילדים משלהם, ומשום כך אימצו בת, עוד לפני שנים. באחרונה, כאשר ראו כי טוב, החליטו לאמץ בת נוספת. אמרו — ועשו. הם אומנם נאלצו להכות בתור, כמו כולם, אבל כשהגיע היום המאושר לקחו אתם את הבת הראשונה על-מנת לקבל את פני הבת החדשה ולהביאה הביתה. והרי לכם סיפור יפה, על אנשים יפים, סיפור שתענוג לשמוע ולהעביר הלאה.

שרי רן שנייה לראשונה

אבל אולי לאותו חתול שחור אימתני, שעבר בין השניים ערב האירוסין וקילקל את השמחה, ונשפכו קצת דמעות, והיו כאבי-לב, אבל הזמן עושה את שלו. רחל נרפאה כנראה כליל, וחזרה לעיסוקה הרגיל — הכדורגל. והנה, שוב רצה המזל ושם, על המיגרש, מצאה את אהבתה החדשה, הפעם. בדמותו של **אורי סוליימן**, שהוא אחד-הכדורגל-לנים המהוננים והמבטיחים ביותר היום במכבי תל-אביב. היא פשוט עשתה הסבה, החליפה קבוצה, ואמרה פעמיים כי טוב. סוליימן, שהוא בן 25, התאהב ברצינות

הבחורה

שיש לה הכל

את **טושי**, הלא היא **טובה פרבר**, צריך לראות בשביל להבין מה זאת אומרת בחורה על הכיף-כיפאק. כמה שמנה, עליזה ומשוררת. מה שמתחולל לה בלב איש אינו יודע, אבל כלפי חוץ היא עושה שמח וטוב לכלול. יש לה, ברוך השם, לשון חדה בלי-עין-הרע, וקצת רכילות עליה לא תזיק, בייחוד שזו רכילות טובה, אם יש בכלל דבר כזה.

תאמינו או לא, אבל לטושי יש רומן גדול ורציני כבר יותר מחצי שנה. קוראים לו **מיקי פן**, והוא בחור יפה, פיסייתר-פיסט במיקצועו, עובד בבית הלוחם בר שיקום נפגעי צה"ל ועושה חייל רב בעבודתו.

לשאלתי אם הם גרים יחדיו, אמרה לי טושי: "לא, תודה. היה לי מספיק מלגור יחד עם החבר הקודם שלי. זה היה ממש גרוע. אני מעדיפה לגור לי לבד" ומניין הכסף? או, היא עובדת, ואפילו קשה כשכל עם ישראל יוצא בלילות לבלות או שוכב לישון, יושבת טושי ליד המרכזיה במלון תל-אביבי ועונה על קריאות-הטלפון הבינלאומיות. ומדי אחר-צהריים היא מטיילת עם הילדים של **אריק ושושיק שני**, למי שלא יודע, טושי היתה האומנת שלהם בלונדון, וגם בארץ קשה לילדים להיפרד ממנה.

גם הוא, ומצידו הכל מוכן מזומן, וכך, במזל טוב, יבואו שניים אלה בברית הנישואין ב-27 ביוני השתא, במלון מפואר באזור תל-אביב.

ולמי שמתעניין לדעת, הרי התשובה: אומנם, המכנה המשותף בין שתי אהבותיה הגדולות של רחל הוא השם אורי, אבל חוץ ממנו אין, כנראה, הרבה מן המקביל בין שני כוכבי הכדורגל הצעירים. כי מלמיליאן, כידוע, בחור ביישן, שלי ורגוע, צנוע ויושב-בית, ואילו סוליימן, לעומתו, נמרץ ועליו ואוהב לבלות ולעשות שמח, תודו, נפלאות דרכי האהבה.

ניצה לרר סוף-סוף — הסוף ?

היא כבר אינה נחפזת להיסחף להרפתקה חדשה. היא ודאי נותנת לסטיב שלה פסק-זמן להרהר בעניין. אבל אם הוא לא יזדרז, תאמינו לי — ההפסד יהיה כולו שלו.

טובה (טושי) פרבר מה חסר ?

לא בדיוק מפחדת מעירום, אבל אם כבר להופיע בסרט, אז לפחות לשחק איזה קטע קטן, ולא סתם להראות את המיש-מנים. והיא לא מתייאשת, כיוון שלדבריה, ברור שיבוא יום והיא תופיע בסרט, ובתפקיד שהיא רוצה בו. ולמרות שבריאות לא חסרה לה — שיהיה לה לבריאות.